Cpt **Νίκος Καφέτσης**

«Η θέση του καπετάνιου είναι μοναχική»

Πλοίαρχος του ΛΕΥΚΑ ΟΡΗ από τις 11 Μαΐου του 2008, ο Cpt Νίκος Καφέτσης είναι ένας νέος άνθρωπος με προσωπικότητα και ναυτοσύνη, εφόδια στα οποία επένδυσε η ΑΝΕΚ για την προαγωγή του και δικαιώθηκε

Είναι σεμνός, με πλήρη συνείδηση των καθηκόντων και των ευθυνών του και πολύ οργανωτικός. Κάθε πρωί έχει καθιερώσει ένα meeting, παρουσία όλων των προϊσταμένων των επιστασιών, ώστε να συζητούν και να ανταλλάσσουν απόψεις για την καλύτερη λειτουργία του πλοίου σ' όλα τα επίπεδα. Έχει καταφέρει ν' αποκτήσει τον σεβασμό όλων μέσα στο πλοίο κι όλοι μιλούν με τα καλύτερα λόγια γι' αυτόν και τον επαγγελματισμό του.

Σε μια ανύποπτη στιγμή ο chief του πλοίου, Νικηφόρος Κοκκινάκης, ανέφερε: «*σχεδόν δύο χρόνια τώρα που είναι ο καπτά Νίκος καπετάνιος, το βαπόρι σε ό,τι θάλασσα και να 'χει πέσει, δεν κοπάνησε ποτέ κι ούτε εμείς καταλάβαμε τίποτα. Είναι ικανός να μείνει σ' όλο το ταξίδι στη γέφυρα, αν χρειαστεί, και θα βρει τον τρόπο ώστε να μην ταλαιπωρήσει το πλήρωμα και τους επιβάτες*». Και πράγματι, στο ταξίδι της επιστροφής, ενώ τα δελτία έδιναν gale με ανέμους εντάσεως εννέα μποφόρ, εμείς πραγματικά δεν καταλάβαμε καν ότι βρισκόμασταν σε πλοίο. Έμφυτο ταλέντο, λοιπόν, αλλά και με βαθύτατες γνώσεις ναυτοσύνης, που αποκτήθηκαν δίπλα σε θρυλικούς πλοιάρχους της ακτοπλοΐας, όπως ο Cpt Γιώργος Κολυδάς, ο Cpt Βασίλης Πασχάλης, ο Cpt Γιώργος Περουλάκης και πολλοί άλλοι.

Κατά τη διάρκεια της επίσκεψής μου στο πλοίο, ήθελα να ρωτήσω τον καπετάνιο κάποια πράγματα για τα καθιερωμένα. Έχοντας, όμως, δίπλα μου μια τόσο ενδιαφέρουσα προσωπικότητα, η συζήτηση δεν θα μπορούσε παρά να επεκταθεί και τελικά να καταλήξει σε μια συνέντευξη εφ' όλης της ύλης.

Νέος, αλλά σκεπτόμενος και με ωριμότητα που σπανίζει. Πώς συνδυάζονται αυτά τα στοιχεία;

«Κατ' αρχάς το επάγγελμα του ναυτικού, απ' όποια θέση κι αν το υπηρετείς, έχει αυξημένες ευθύνες. Τα λάθη, οι αβλεψίες κι ο ωχαδερφισμός κοστίζουν πολύ στη θάλασσα και δεν μπορούν να υφίστανται. Ειδικότερα, για τη θέση του πλοιάρχου πρέπει να έχεις ώριμη σκέψη και να είσαι απόλυτα συνειδητοποιημένος για το τι κάνεις. Συνεπώς, πιστεύω ότι η φύση του επαγγέλματός μας μας δίνει τη δυνατότητα να ωριμάζουμε και να αποκτούμε υπευθυνότητα πιο νωρίς από κάποιους άλλους νέους που ασκούν ένα επάγγελμα της στεριάς».

Οι ευθύνες πολλές, η ζωή ενός ναυτικούς εξ ορισμού δύσκολη και γεμάτη περιπέτειες. Πώς πήρατε την απόφαση να ακολουθήσετε το ναυτικό επάγγελμα;

«Το βασικό ερέθισμα μού το έδωσε ο παππούς μου, Πέτρος Αφεντάκης. Ήταν καπετάνιος με νησιώτικη καταγωγή, απ' τη Μήλο. Από τότε που ήμουν μικρό παιδί, μου εξιστορούσε διάφορες θαλασσινές ιστορίες, οι οποίες με ξίταραν κι έτσι τον είχα σαν πρότυπο. Ήθελα όταν μεγαλώσω να του μοιάσω, να ζήσω κι εγώ ανάλογες στιγμές, που θα μπορούσα με περηφάνια να τις διηγηθώ».

Παρ' όλα αυτά, θα σας διηγήθηκε και δύσκολες ιστορίες ή περιπέτειες, που μπορεί να κινδύνεψε κι η ίδια του η ζωή. Δεν σκεφτήκατε καθόλου να μείνετε με τις καλές αναμνήσεις και να ασχοληθείτε με τα πλοία από κάποιο άλλο πόστο;

«Όχι, σε καμία περίπτωση. Κατ' αρχάς, από μικρός ήμουν πνεύμα ανήσυχο και δεν θα μπορούσα να στριμωχτώ ποτέ μέσα στους τέσσερις τοίχους ενός γραφείου και μια ανιαρή routine. Ήθελα πάντα να ταξιδεύω και να γνωρίζω καινούρια πράγματα, που θα έδιναν νόημα στην καθημερινότητά μου».

Ποια εφόδια σάς κληροδότησε ο παππούς μέσα από τις αφηγήσεις και τα διδάγματά του;

«Μου έμαθε την εργατικότητα και με μύησε στη ναυτοσύ- ►

